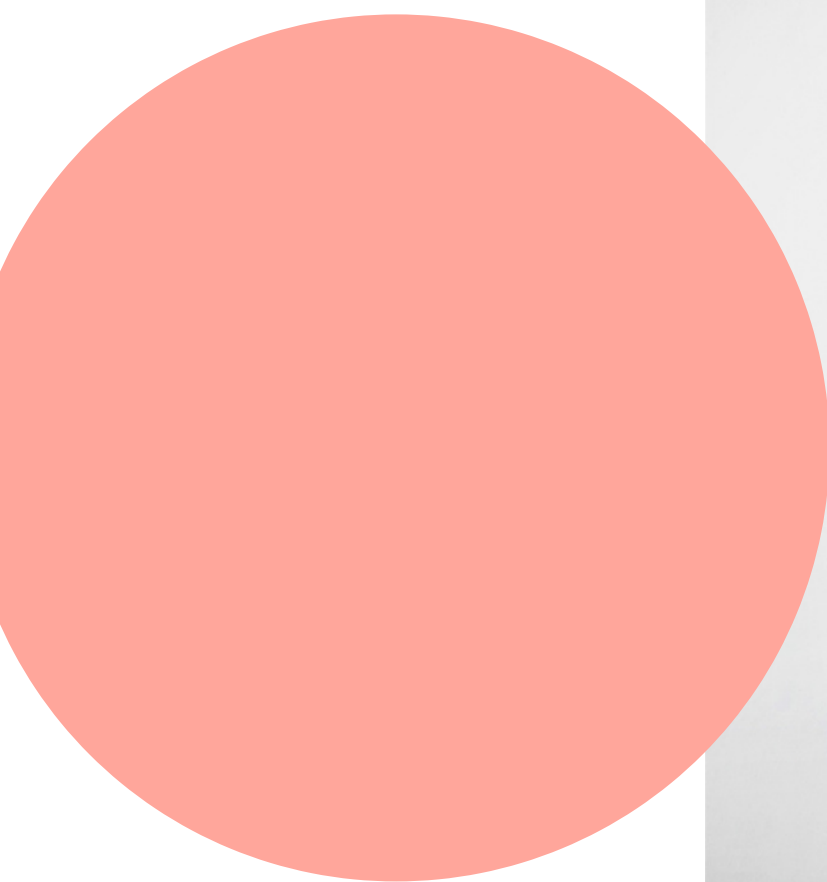
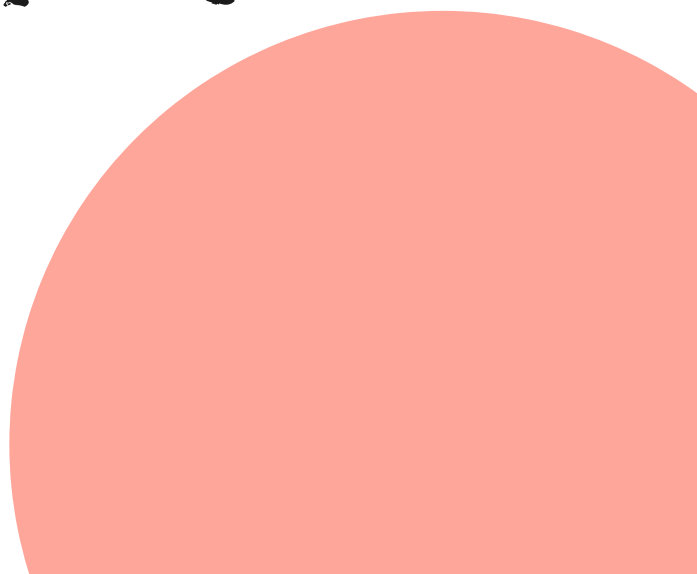

ZBORNIK

“Pronađeni u prijevodu”

„Pronađeni u prijevodu“

**Zbornik radova prve Smotre literarnog
stvaralaštva inojezičnih učenika**

**OŠ dr. Ivana Novaka Macinec
Macinec, 2024.**

„Materinski jezik: jedini jezik u kojem mogu simultano napisati poruku, jesti sendvič i ignorirati ljude, a da sve zvuči koordinirano.“¹

Jezik u kojem smo rođeni usvojili smo spontano, nehotično, nesvjesno. Aktivno ga koristimo ne razmišljajući o deklinacijama, redoslijedu riječi u rečenici, gramatičkim pravilima – koristimo ga ne razmišljajući kako to radimo.

Prva smotra literarnog stvaralaštva inojezičnih učenika „Pronađeni u prijevodu“ zamišljena je kao poticaj za literarno izražavanje učenika na hrvatskome kao inome jeziku jer svi znamo kako pisanje na inome jeziku može predstavljati poseban izazov za učenike. Cilj smotre je potaknuti kreativnu upotrebu hrvatskoga jezika, igranje idiomatskim izrazima, osvještavanje kulturnih razlika i sličnosti, usvajanje i ovladavanje jezikom, širenje vokabulara.

Zadatak je bio napisati literarni rad bilo kojeg književnog roda (proza, poezija, drama). Rad je morao biti napisan na hrvatskom standardnom jeziku i na materinskom jeziku učenika. Tema ovogodišnje smotre bila je slobodna, kao i naslov, ali rad je morao sadržavati riječi: dom, granice, čekati, slobodno, riječ. Navedenih pet riječi moguće je bilo koristiti u literarnom radu i u njihovim izvedenim oblicima.

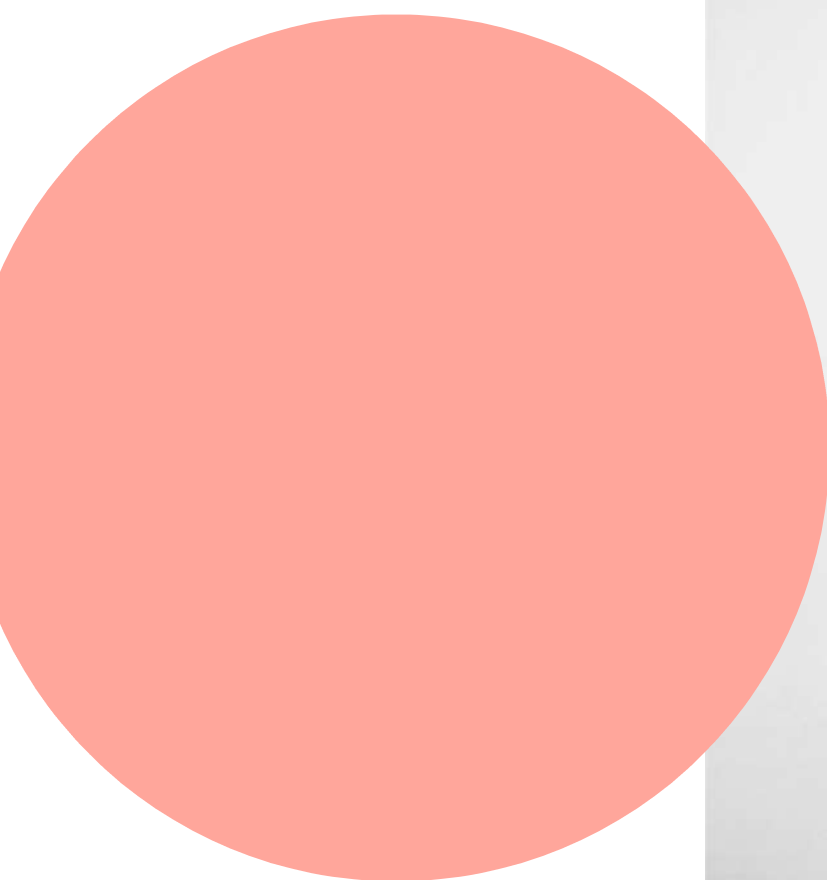
Na smotru su pristigla 23 rada iz sedam međimurskih škola. Posebno nas raduje što smo zaprimili radove u sva tri književna roda – pristiglo je 11 proznih djela, 11 poetskih i jedan kratak igrokaz. Stručno povjerenstvo u sastavu Kristina Štebih (književnica i kulturna djelatnica), Martina Horvat Kolar (profesorica hrvatskog jezika i književnosti) i Ema Fegeš (bivša učenica naše škole) pročitale su i ocijenile radove te najbolje i nagradilo. Radovi su okupljeni u ovom zborniku.

Andrea Matić i Dijana Kirić
koordinatorice smotre

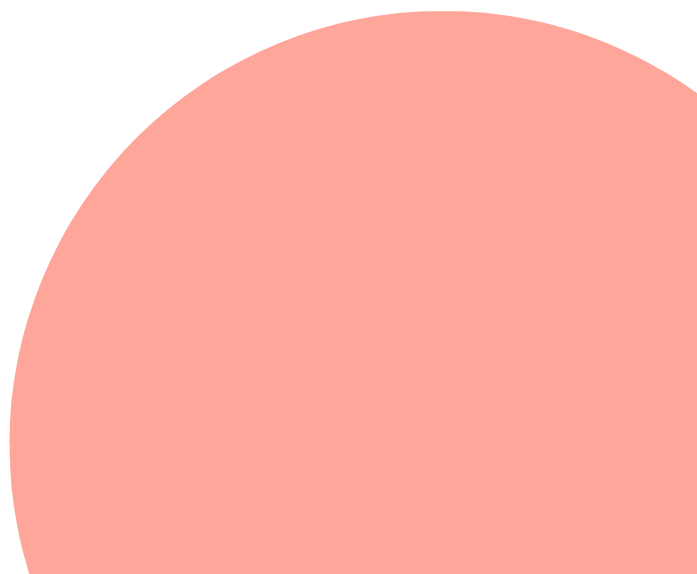
¹ narodna poslovice

SADRŽAJ

Stepan Donskikh: Materinski jezik	5
Helena Oršuš: Dom	7
Emilija Balog: „Čari“ odrastanja	10
Vlatka Ignac: Rajska vrata	14
Mirsada Oršoš: Dijete koje čeka slobodan dan	16
Karla Balog: Dom slobodnih duša	17
Paulina Oršoš: Dome, slatki dome	18
Viktorija Ignac: Granice srca	19
Sara Pavić: I mi smo ljudi	20
Shefki Ninaj: Igraj Shefki, srce gori	21
Roberta Oršoš: Ljubav goluba i golubice	22
Doroteja Cikatić: Maštovite riječi	23
Mate Ignac: Moj dom	24
Emili Šečić: Paralelni svjetovi	25
Karolina Pavičić: Planeta Zemlja – naš zajednički dom	27
Patricija Balog: Poželi	28
Melany Ignac: Prijateljstvo	29
Lorena Oršoš: Proljeće pred vratima	30
Dominik Oršuš: Sloboda doma	31
Meribane Ninaj: U mom domu	32
Alejandro Balog: U našem domu	33
Nina Oršuš: Vesela igra	34
Nives Horvat: Ženski raj	35

I. nagrada

Materinski jezik

Materinski jezik – to je kao dom u kojemu se rađamo i odrastamo. On određuje granice našeg načina razmišljanja i osjećaja, stvarajući poseban prostor za vlastito izražavanje. Pomoću njega možemo slobodno komunicirati s ljudima koji nas okružuju, dijeliti svoje misli i emocije. Čekati, kada će beba napokon progovoriti na materinjem jeziku – jedno je od najuzbudljivijih očekivanja svakog roditelja. I u isti tren kada čuju prvu riječ, to će biti za njih događaj koji se ne može opisati riječima, kao da otvaramo novu stranicu u životu djeteta. Kroz materinji jezik upoznajemo svijet, pokušavamo ga osvojiti i u njemu pronalazimo svoje mjesto. To je naša riječ koja nas vjerno prati na putu koji se zove život. Ona nas prati kao vjerni pratitelj, koji je uvijek tu negdje u blizini čak i kada smo tiho. On nam poklanja priliku izraziti svoje misli i osjećaje na način na koji nitko drugi ne može. I u toj slobodi riječi mi pronalazimo sebe, naše korijene i naš identitet, ostajući vjerni svojoj kulturnoj tradiciji i naslijeđu. I ono što je važno, svaki materinji jezik ima svoju povijest. Ona je jako zanimljiva i može nas naučiti mnogo toga. Znači, trebamo se brinuti, paziti i voljeti svim srcem svoj materinji jezik.

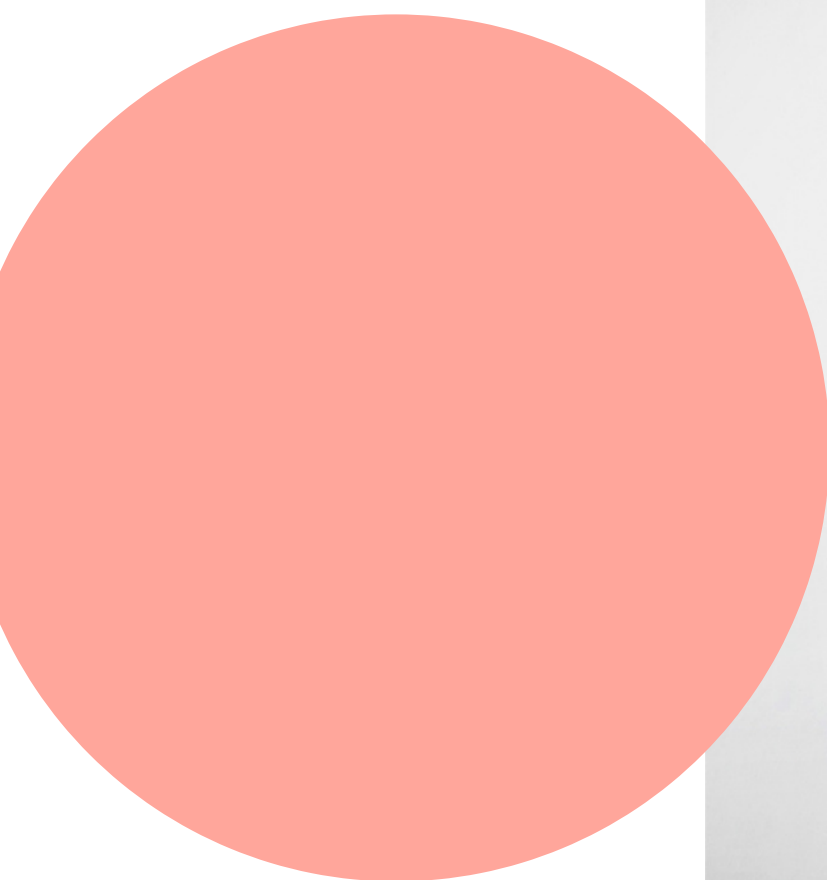
Родной язык

Родной язык - это как дом, в котором мы рождаемся и вырастаем. Он определяет границы нашего мышления и чувств, создавая особое пространство для выражения себя. Через него мы можем свободно общаться с окружающими, делиться мыслями и эмоциями. Ждать, когда же малыш начнет говорить на родном языке, - это одно из самых волнующих ожиданий для родителей. И как только первые слова прозвучат, это станет для них непередаваемым событием, словно открывающим новую страницу в жизни ребёнка. Через материнский язык мы познаем мир, осваиваем его и находим свое место в нем. Это наша речь, которая сопровождает нас на протяжении всей жизни, словно верный компаньон, который всегда рядом, даже когда мы молчим. Он дарит нам возможность выразить свои мысли и чувства так, как никто другой не сможет. И в этой свободе речи мы находим себя, наши корни и нашу идентичность, оставаясь верными своим культурным традициям и наследие. И ещё у каждого родного языка есть своя история, она очень интересная и познавательная. Значит надо уметь беречь и любить всем сердцем свой родной язык.

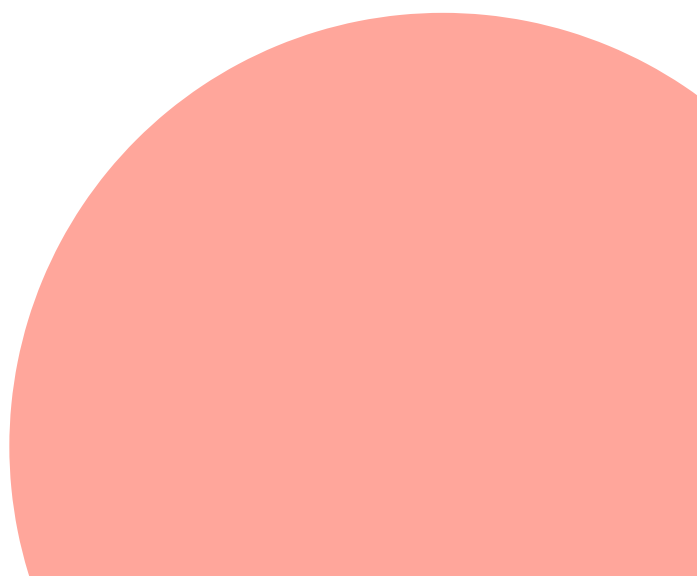
Stepan Donskikh, 7. razred

Osnovna škola Prelog

mentor: Kristina Čižmešija Belić

2. nagrada

Iza svakog mračnog, pustog i zaboravljenog sela stoji priča. Selo koje je bilo naseljeno pored granice zvalo se „Crvena Noć“. Nitko nije znao zašto, ali svatko tko je htio prijeći granicu i otići susjednu državu morao je prolaziti kroz to selo. Usred sela je bio dom, dom za djecu s poteškoćama. Ljudi su živjeli tamo, ali svi su bili ispunjeni mržnjom i tugom. Nisu komunicirali jedni s drugima i živjeli bi tamo jer su trebali ili nisu imali izbora.

Nakon dugo vremena, u selu se pojavio čovjek s knjigom u ruci. Bio je čudan i izbezumljen. Prošeće on do prve kuće i pokuca. Nakon što se nitko ne javi, on pokuca opet. No, opet se nitko se ne odazva i nitko ne otvara. Kad krene do druge kuće, djevojka ga upita zašto na njegovoj knjizi piše riječ „slobodno“. On se okrene i ugleda djevojku crne duge kose kako sjedi na betonu. Zatim je pogleda dok mu ona pruža ruku. On se rukuje s njom dok mu se ona predstavlja: „Zovem se Mija.“ On joj samo odgovori na pitanje: „Knjiga je čarobna, i riječ 'slobodno' je ključna riječ.“ On ustaje jer vidi da je to nije uvjerilo, pruža joj ruku govoreći da ako mu ne vjeruje da će joj rado pokazati. Ona ustaje i ode za njim. Na putu joj priča da u knjizi piše da postoji selo Crvena Noć koje je ispunjeno mržnjom i bijesom i da je tako od događaja pod nazivom Crvena noć. Mia, naravno, upita što je Crvena noć on joj odgovori da su se ljudi koji su živjeli ovdje prije nekoliko desetljeća bez razloga svi zapalili u domu i on stane, okrene se prema Miji i upita je: „Znaš li možda gdje je drvo mrtve nade?“ Ona kimne i krene prema domu. Iza doma bilo je to drvo. On se popne i ubere crveni list, kada siđe s

Dnapoj d tot mračn, lsat š mujtat sat sađi puvešći. Sat še ire naseljen lng granic s čima „Nopće Roš“. Njime nu ščije dše, ali šinji gođ gnđe s fug prek d granic š s fug am susjedn držav trubu je s merg pm satula. Am sredin d satul ire dom, dom d kupij še ave poteškoćur. Lume cara kusta akulo, ali toc is re pljin d mržnj š d tug, nu svte una ku alt š kusta akulo daje k nu ave izbor, ili daje k trubu je.

Dp dlungat vremi am satula u vinjit unu om ku knjig am mn. Ire čudan š perdut. Fuži jl pn la prva kas š kukunješči. Dp še njime nu s ive, kukunješči jl jar, ali jar njime nu s ive š njime nu dsvše. Knd fuže pn la alta kas, fat al antrab dše knjiga aluj skrij vorb „frai“, jl s antorši š veđi fat ku njegru mari pr kum sađi p beton. Jl merži pn la je š sađi lnga je. Atuš su ujtat p je kum je ju dat mna, š su predstavalit: „M čem Mija.“ Jl numa ju odgovurzt p aje še u antibat: „Knjigasta aj čarobn, š vorb 'frai' aj glavn vorb.“ Jl su skulat daje k veđi k nu u ankrizut š aj d mna kum ju zs k dak nu aj anređi ku voje mndr ju arta. Je s skol š vuži dp jl. P kalji aj spunji k pustujulešči sat „Nopće Roš“ še aj ispunulit ku mržnj s ku mirg š k aje a aša d knd su dugudulit događajula še aj čimat Nopće roš. Mija, normalno, antrab še aj nopće roš š jl aj spunji k lume še kusta ejše prije nekoliko desetljeća dm njimik sur accat am domula, jl u stat š su antors la Mija š u antrab: „Ščij možda hundī aj ljemnu d nada mort?“ Je u fkut ku kapu š su apukat s umblji pn la dom, dnapoj d domula ire ljemnula. Jl su urkat š u rupt roš list dp krak, knd u vinjit zoš dp ljemn u antribat p Mija: „Baš trubu je s aščepc?“, p še je u zs: „Normalno, m zanimalešči dak aj asta kutotu anume.“ Jl u uzdahnulit š su

drveta upita Miju: „Zar si me morala čekati?“, na što ona odgovori: „Naravno, zanima me je li sve ovo istina.“ On uzdahne i krene prema ulazu u dvorište doma, on stane ispred doma i kaže Miji da stane iza njega, zatim otvori knjigu i izgovara molitvu na latinskom jeziku koja je Miji, naravno, bio nepoznata, držeći knjigu u jednoj ruci i crveni list u drugoj. Počelo se magliti, toliko magliti da iako su bili jedno pored drugog, nisu se mogli vidjeti. Kada je završio molitvu, Mija je samo upitala: „Kako se ti ono zoveš?“ On joj samo odgovori: „Ilan“ i nestane.

Magla je trajala tri dana, ali nakon što je magla nestala, sve je bilo drugačije. Sve je bilo u boji, puno cvijeća i radosti, ali Mija se uvijek pitala što se dogodilo s Ilanom, što se dogodilo s čupavim mladim čovjekom koji je nosio zelene kratke hlače s bijelom majicom. Mija je nakon nekoliko tjedana promijenila ime sela u riječ „Slobodno“.

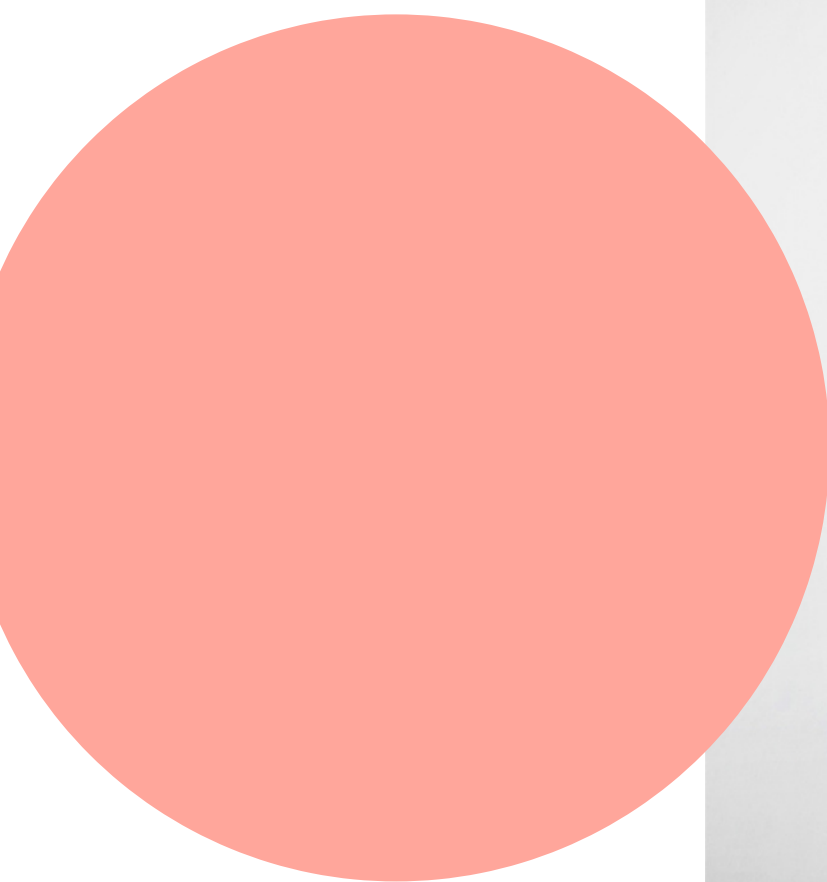
antors s merg pn la ulaz am udvar d dom, jl u stat isperd dom š ju zs alu Miji s sčē dnapoj d jl. U dsvkut knjiga š su apukat s izgovaralask molitv p latinski še alu Miji normalno nu ji re poznat, kum cnje knjige am una mn am alta cnje listula roš. Su apukat s s maglalask, atite s s maklalask d makar še is re una lng alt, nu s puče viđe. Knd molive u završilit Mija numa lu antribat: „Kum tu aje či čēm?“ jl numa ju dgovurzt: „Ilan“ š u nistlit.

Magla u trajalit tri zljī, ali dp še magle u nistlit, kutotu ire alfel. Kutotu ire am boji, mulči flor š mult flušji, ali Mija uvik s antriba šo fost ku čipuros fišorula še purta zelen kratk šorik š alb majc. Mija tek nakon nekoliko sptmnj u prominilit lumilje d sat am vorb „Frai“.

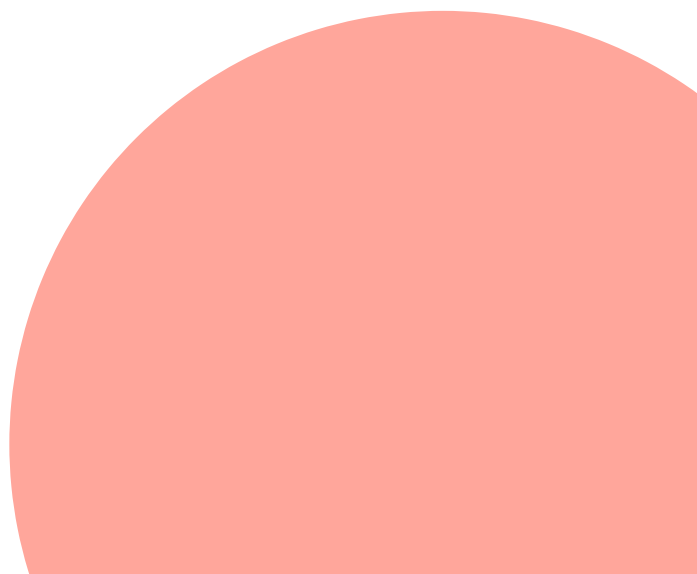
Helena Oršuš, 7. razred

Osnovna škola Mursko Središće

mentor: Srebrenka Puklavec Trstenjak

3. nagrada

Biti dijete najljepša je stvar - bez problema živiš svoje djetinjstvo: braća, sestre, igralište, sladoled i roditelji - pravi raj za svako dijete - samo ja sam taj raj trebala napustiti već u petoj godini svog života kad su mi se roditelji rastali. Više od svega željela sam otići k mami jer život sa samohranim ocem nije lak. Ako si se rodio pod sretnom zvijezdom čak će ti se taj otac i posvetiti, ali nažalost moj se meni nije. Odrasla sam s tri starija brata, doduše kao da nisam, jer svatko od njih gledao je kako će preživjeti novi dan. Svakog smo dana bili pretučeni u blatu, a sav svoj bijes tata je iskaljivao na nama. Nakon samo dvije godine, u naš već tada razoren dom, ušla je nova osoba koja nas je mrzila iz dna duše - naša maćeha. Najstariji brat je utjehu pronašao u drogi, a druga dvojica su sretno otišli kod majke. Ostala sam samo ja - dijete koje je samo željelo topli dom i roditeljsku ljubav. Kada sam dovoljno narasla i suočila se s realnošću odnosno kad me život udario sa stvarnošću, svoj sam život i svoju budućnost uzela u vlastite ruke jer sam znala da mogu i hoću. Odlučila sam povući granicu i krenuti u svoje bolje sutra. Odgojile su me baka, teta i ulice. Imala sam bolesnu baku i vrlo zaposlenu tetu koju sam viđala samo nedjeljom. Kao dijete nisam imala prijatelje. Jedini prijatelj bila mi je baka. Već sa sedam godina naučila sam kuhati jer nisam mogla dopustiti da zajedno sa bakom umrem od gladi. Prije škole bi okupala baku, skuhala nešto, promijenila joj pelenu i biciklom i po kiši i po snijegu išla u školu. Nakon škole brzo bih se najela i otišla pomagati starijim ženama kako bih zaradila nešto novca da bi imala

Knd ješč kupil maj mndru ci frd problemur kušč fracic sorljec frd problemur ščec p igrališt mnnš sladoled či žoš mumta tattv svitešci...aje aj ševa maj mndru še poči unu kupil s peci am tnjiremi ali ju aje mar am trbujit s las knd mu sur lsat mama š tata maj tari gnđem s m duk la mama daje k šču k noj kusta mndru da kuj fi čar ku tat osim dak li avel ala nurok kapu su starali d činji ali benj ju ala nurok nu lam avut am kriskut ku tri maj btrnj frac ali samn k nam kriskut daje k svaki s ujta kum u kusta svaka zuva še vinji svaki dan anj fost btuc am čin knd god tata are mirgiš nji amure ku btaje poslije doj aj d zj u vinjit una bsc kari nu nji puče s nji vad am oč bšca alu tata hl maj btrn frači su apukat s s drugurzask a heje doj u fužit la mama jedino am rumas jukupil še gnđe čar s aj fiji mumsa š tatsu am napoj una knd am kriskut am prišiputk trb s m brinulsk sngur d minji dak gnđsk s kustščijem k pot daje š num lsammam dat vorb k nu slobut nikad s sto neg s m trudulsk mur odgajalit bakam stetam š drikurlje am avut bičag bak š tari zaposlen tet p kari u viđem čar duminjik knd arem mik nam avut urtaš baka ame mi are urtakmar ku 7godina mam anvcac s fak d mnkat daje k nam putut s las s mor d fomi ku bakam d tot prije d iškul u skldam p baka fšem d mnkat aj lom pampersica š p rot p supad š p ploji mržem k urota am iškul knd vinjem akas dm iškul pfriš mnkam š mržem s ažut alu mujer kari am dđe ševa ka banji kapu avem sm kumpr seva d mnkat daje k mulci putur nu stignulem s mnnk akas njimik tata am fura banji š maj m bče uvijek m bče ku kurova atit pnši num rumnje tragovur kum m luve navek m buksule atite dob pnši nuš unže sufljitu p

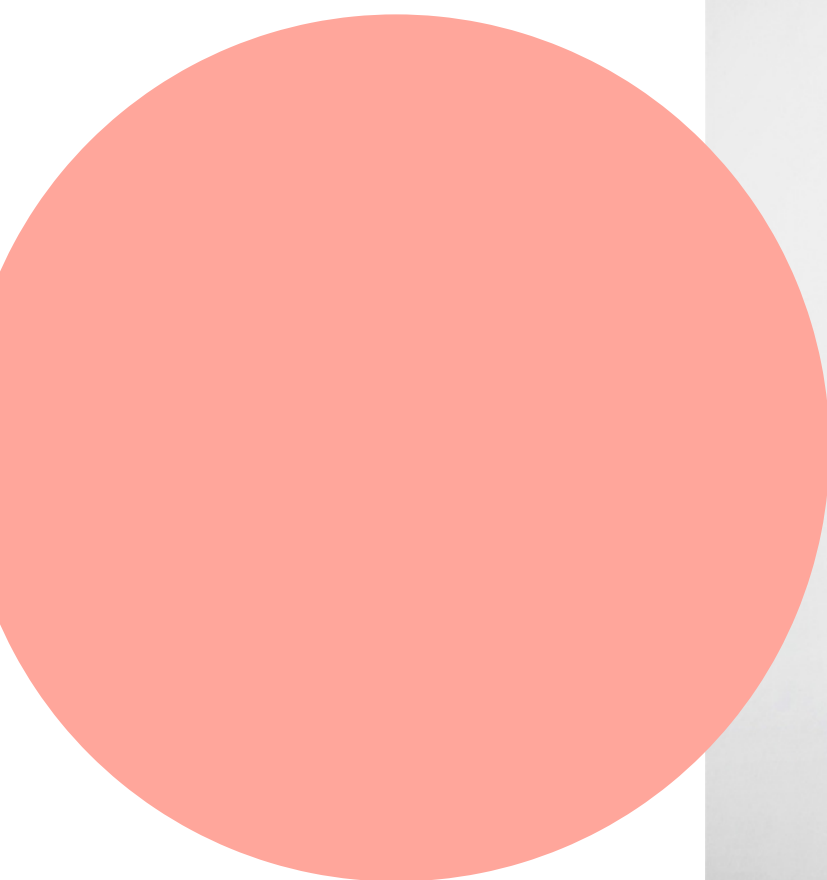
za školu jer često nisam ništa stigla ni prigristi. Često bi mi otac krao novac i još k tome bi me pretukao. Njegov slavan način mučenja bio je remen kojim me udarao tako da bi mi ostali tragovi, ali znao je on iskoristiti i šake. Toliko bi me izudarao dok sebi nije ugodio. Svijet sam gledala crnom bojom, uvijek bih bila tužna i ljuta na druge jer sam mislila da su oni krivi za sve što se meni tada dogodilo. Nikada se nisam osjećala slobodno i sretno. Bila sam dijete koje nije imalo ničiju podršku. Biti sam u svemu bila je prava muka i pakao za jedno dijete koje ništa ne zna. Uvijek sam znala da ne smijem odustati jer odustajanje je za kukavice, a ja to nisam željela biti jer odustati može svatko, a bore se samo hrabri i jako kao što sam ja. Nikada nisam imala primjer ili nekoga na koga bih se mogla ugledati, ali u meni se krio duh i velika želja za uspjehom. Oduvijek sam se borila kako bih opstala na ovom svijetu nadajući se da ću jednog dana primiti ruku koja će me izvući iz te bijede. S godinama sam shvatila da ta ruka zapravo neće doći i da samo gubim vrijeme, no tada sam pronašla lijek za sve rane - bila je to knjiga. Moja prva ljubav bila je knjiga. Sve svoje probleme zaboravila bih čitajući knjigu. Gomile riječi pretočene u stranice u moj su do tada nesretan život dodale boju. Znala sam da mi je nakon bakine smrti knjiga dosta pomogla jer da nije bilo tih knjiga odustala bih. Kao nikad prije čitajući knjige shvatila sam da meni nitko nije potreban za moju vlastitu sreću, borila sam se jače nego ikada iako sam sada pričljiva i druželjubiva prije sam bila dijete koje je samo gledalo i šutjelo, nikada nisam voljela davati savjete ili izjaviti svoje mišljenje jer nisam mislila da bi me itko poslušao sve dok nisam

kutotu m ujtam njegru uvijek zsem k altu m dvin d kutotu še pcem nikad nu m smcem slobodn š flos uvijek am fost kupil frd njime nikad nam avut p šinjiva šinj mar ažutad kupil še njimik nu ščij aje are sršij ali uvijk am ščut k nikad nu slobut s sto nego s m duk dalje nikad nu gnđem s kad daje k čar hej slab kađi a ju nu m smcem slabtoc poči s kad a čar hej blour u fi am pišori a aje arem ju nikad nam avut p šinjiva s m ujt s fljo š ju ka jej ali aje nikad numu trijit s stof ševa am minji am zše s nu stof neg s m duk dalje uvijek gnđem s fljo fat kari nu trb p njime fat kari kutotu poči sngur tari m trudulem s rumj am kust m angnđem k mu apuka mn kari mu skoči dm grope am kari arem ali knd am vzut k mne nu vinji am odustulit ali antuš am aflat ševa še mu ažuta š anume mu ažutat a aje are knjg knd mam apukat s čitlsk am shvatalit k aje mi mndru š am ažuta knd god čitlem mujtam d kutotu problemur še avem vorbile še čitlem aša tuna am minj d poslije m ujtam p kutotu elfld knd mu murit bakam jedino še mu ažutat are knjig k s nuvi fost knjig ju dor š aš vi stat š numaj maš vi trudulit jedino še ščijem are aje k sngur muj snalazali š k uj faši kutotu s fljo flos aku mes fat kari tari mult svitešči š am tari mulc urtaš ali prije narem dstafele prije arem fat kari čar s ujta š tše k m angnđem k njime numu punji ureči še svitsk ju gnđem k numes bun s svitsk ševa il s dof alu šinjiva savjetur ali antuš am vzutu p je p una fat kari are ista ka ju anj avut ista problemur uvijek kutam ševa ka rješenjuri ili aj zšem k benj u fi u anvcam še s fak s fug d akulo š knd god aj zšem ševa alji uvijek am zšem aje š amij numa jedina greška ame are k narem dstul blour s al antreb p šinjiva d ažutor ka kum u fkut je amij mi are frik knd m angnđem še poči s fij da kuj zši alu

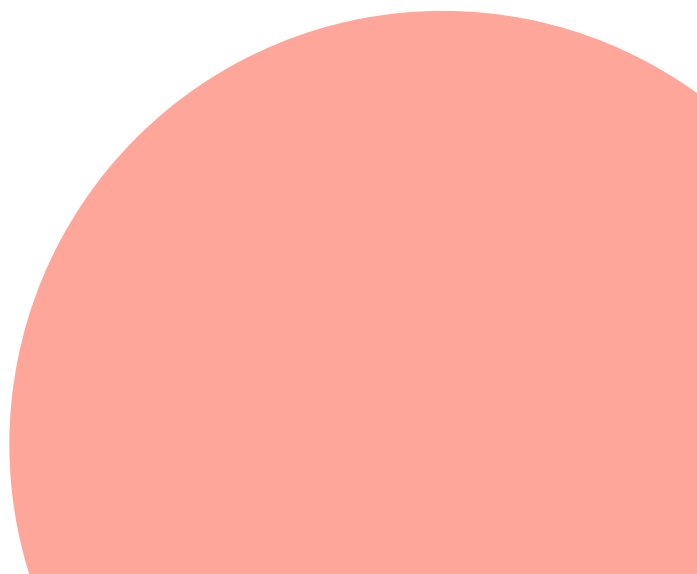
upoznala osobu koja je bila ista kao i ja, ohrabrujući nju ohrabrivala sam i samu sebe, tražila sam rješenja koja bi nam mogla pomoći da se izvučemo iz tog pakla. Moja je jedina pogreška bila što nisam bila dovoljno jaka da potražim nečiju pomoć kao što je to učinila ona. Mene je bilo tada strah posljedica. Ona se srećom spasila, ali ja sam ostala u toj istoj rupi u kojoj sam nažalost i odrasla. Mjeseci su prolazili, a ja sam živjela kao beskućnik, bez igdje ikoga, sama kao list na vjetru. Kada sam još malo porasla, shvatila sam da to nije život koji želim živjeti da je to bilo krajnje neprihvatljivo i da se moram snažno boriti kako bih otišla svojoj mami. Ona nažalost ništa nije mogla napraviti jer nije imala dobrog odvjetnika kao tata i nikako me nije mogla dobiti. S bratom sam otišla u Centar za socijalnu skrb i ispričala im sve. Rekli su nam da se vratimo za dva tjedna jer će oni pokušati napraviti sve što je u njihovoj moći. Nakon ta duga i neizvjesna dva tjedna, pozvali su me na saslušanje i odlučili me poslati k mami. Napokon! Priznajem... sreća u meni bila je prevelika! Sa samo jedanaest godina došla sam k svojoj majci gdje me jedna osoba naučila da život ima mnogo uspona i padova, ali da nikada ne odustanem od nečega, da uvijek slobodno izjavim svoje ideje, da je moja riječ bitna i da nikada ne preispitujem svoje granice jer ako ću samo čekati, godine će proći, a samo se jednom živi. Cijenim svaki novi dan, svaku novu priliku da budem sretna, da nabacim osmijeh i prenosim ga na druge, svoj život danas živim sretno i ispunjeno i shvatila sam da je pravi dom mjesto u kojem je srce.

šinjiva je u fost aša d blour d u spus š je su skos dm grope a ju am rumas akulo am ista grop am kari am kriskut lunjilje triše a ju dalje arem p ulicur ka drogirašu frd njime sngur knd maj am kriskut am shvatalit k ala kust kari al kustam nuj d om š k ju numaj gnđsk s al kust nikad tari m burulem s m duk la mama ali niti je nu puče ševa s fak daje k tata ave maj bun odvjetnik dkit mama š aje are mari problem ku fračiljem am mers am socijalna s lji spuj kum kustam š kum m bče tata amljo kum arem p ulicur kum navem p njime kum trbujem s lukru s am banj s pot ševa s mnnk kum m blstma knd kutotu ljam spus u zs s vljo amnapoj ku fračiljem akulo k jej ur anširka s fak kutotu še poči s m duk la mamam zuvurlje dabe triše ali knd njur čimat njur zs k m duk la mama ju murem d flušji aša arem flos še nikad narem aša flos ku točno 11 godina am vinjit la mama hunč mu anvcats una mujeri k am kust u jave mulči problemur kari uj trbuji s rišlsk ali s nu stof nikad m anvca s svitsk ku toc s zk še aš gnđi k toc mur punji ureči uvijek am zše k trb mult s m anvc š nikad s nu fa kaje še gnđsk uvijek am zše s fak kutotu daje k čar undat kust a am kust trb s uživlsk svaki dan mes flos š svaki dan aj zk lu dimizo hvala k mu dat s m skol tot điminjaca asts kust kustum tari mndru a ju am shvatalit k kuljiba aj akulo hunc aj sufljitu.

Emilija Balog, 8. razred
 Osnovna škola Donja Dubrava
 mentor: Suzana Karloci Kvakan

Posebna pohvala

Rajska vrata

SCENA: Dnevna soba u običnu domu. Na jednom zidu je slika rajskih vrata.

GLUMAC 1: (stoji ispred slike) Ova slika rajskih vrata je predivna, zar ne?

GLUMAC 2 : Da, stvarno je lijepa. Ali zar ne misliš da bi bilo još bolje da ta vrata stvarno postoje?

GLUMAC 1: Pa, da, ali, znate, granice su tu da nas zaštite. Možda je bolje pričekati pravi trenutak.

GLUMAC 2: Ali dok čekamo, zašto ne bismo slobodno maštali o tome? Riječ ima moć da nas odvede na nevjerojatna mjesta.

GLUMAC 1: U pravu si, možda ta slika rajskih vrata može biti podsjetnik da uvijek imamo slobodnu maštu.

Rajska uš

SCENA: Kunjab sob am običan kuljib. P unu fal aj slik rajskih uš.

GLUMAC 1: (sađi am rijenči lang slik): Asta slik rajskih uš ar tari mandr, da no?

GLUMAC 2: Da, anume aj mandr. A n uči gandešč use anume kic fij!?

GLUMAC 1: Ali, ščijecgranicurlje as ajš kic nji epi. Dor ar maj bri kic aščiptanj maj brij vreme.

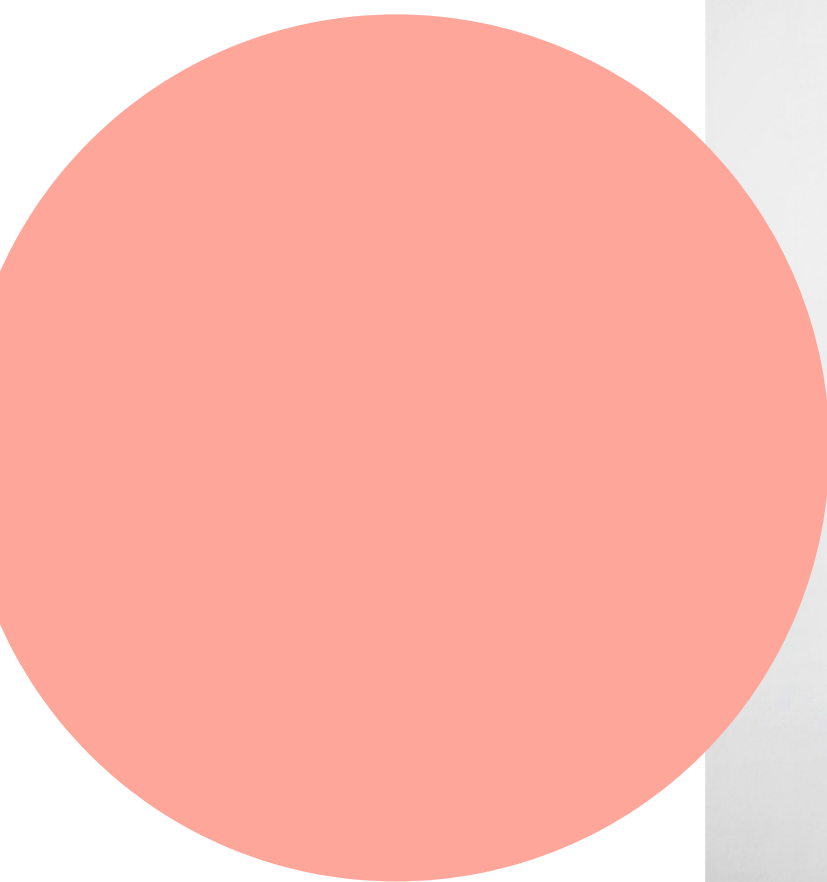
GLUMAC 2: H mar kn aščiptnj, a d še nu njaš Lsa s anvisanj d aje? Varb ari pučeri kic nji duk p mandri lokur.

GLUMAC 1: Đirpet, dar aje slik poči s nji duk la firi k nonstop avenj Lsat visur.

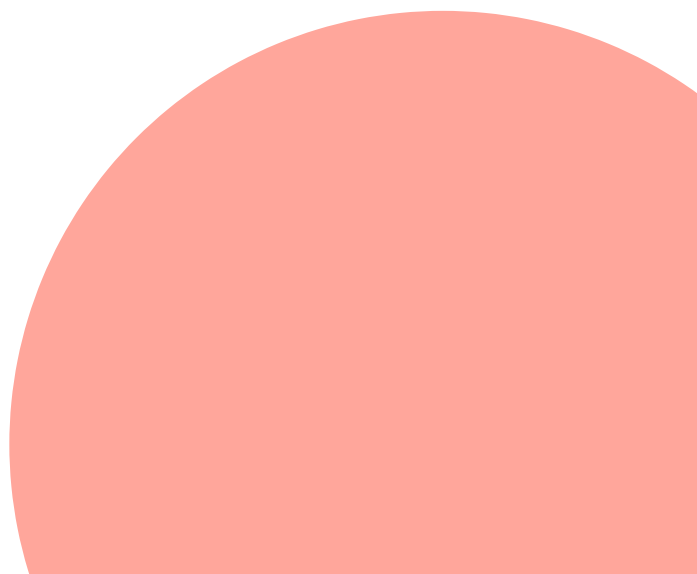
Vlatka Ignac, 8. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Jagoda Vičević

ostali radovi

Dijete koje čeka slobodan dom

Na zemaljskoj kugli postoje svakakva djeca koja zaslužuju slobodan dom. Bilo dijete dobro ili loše, isto zaslužuje dom kao svako dijete. Zaslužuje i normalnu obitelj koja će o njemu brinuti i biti uz njega bilo što im zatreba. U svakom lošem trenutku zaslužuje ljubav od roditelja.

Djeca su bila jedina koja su htjela imati lijepe obiteljske trenutke: da se igraju s njihovom braćom, sestrama, tatom i mamom. Nekad su im roditelji to dozvolili, a nekad im nisu dozvolili. Djeca su htjela samo da u kuću donose tu radost, da imaju osmijeh na licu, a ne da budu svi u tuzi. To može rastužiti svako dijete koje je to doživjelo. Ponekad su neka djeca zatražila razgovor sa školskom psihologinjom ili ravnateljicom. Tamo su zatražili novu obitelj koja će ih prihvatiti kao svoju djecu.

Neki roditelji se ne ponašaju baš dobro prema djeci. Da bi imali energije i život u potpunosti, moraju jesti, piti i biti zdravi. Nažalost, neki roditelji im to nisu omogućili. Slobodan dom djeci znači sve na svijetu. U slobodnom domu se mogu igrati i zabavljati. Ponekad zažele želju da imaju ogromno dvorište puno cvijeća, radosti i ljubimaca, ali ni to im nisu omogućili. Djeca imaju pravo na sve, zato dragi roditelji, preporučam vam da se promijenite.

Kupil kari aščapt bun kust

P zemaljsk kugl pustujulešči bilo šefld kupij kari zaslužulešči bun kust. Bilo kan kupilaj bun ili rov, š isto zaslužulešči kust ka toc kupij. Zslužulešči š normaln familiji ka su brinuli d jel bilo še aj trbu. U svakom lošem trenutku, zaslužulešči ljubav d la roditelji.

Kupij u fost jedni kari su kundit s evi mndru trenutkur ku famili š zoš ku alu frači, ili sor, tatsu, s ku mumsa. Undat su im roditelji aje dozvole, i undat aje nu dozvole. Kupij knđe čar s duk am kuljib radost, s evi osmijeh p ubraz, a nu k toc tužn. A je poči s antrišči toc kupiji kari tužno u kustat. Ponekad su šinjira kupil zatražili razgovor ku iškolak pedagoginj ili ravnateljic. Ankulo su kutan nov famili iškolal pedagoginj ili ravnateljic.

Oreikič roditelji nu si ponašalešču benji plak upij. Sevi energij s kust u potpunost trbu s mlši s be stij sntos. Mžalji korikič roditeljuj im aje nu omugućule . Bun kust alu kupij aj značalešči totu p svijet. Am bun kust poči š s zoši š zabavalašk. Undat knđešči želj s evi mari udvar mulči flor, fulšija životinjur, ali niti aje no ospilit. Kupiji ari pravo p katota, ali roditelji, preporučujem vam s v prominilešč.

Mirsada Oršoš, 8. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Jagoda Vičević

Dom slobodnih duša

U domu srcem gradiš ovaj svijet,
Granice ne postoje, sloboda je tvoja vrijednost
svijeta.

Čekanje ti neće oduzeti snove, jer tvoja riječ
Ima moć da se izdigne iznad svih zvona.

U tvojim mislima slobodno letim,
Riječi tvoje kao ptice slobodno se kreću,
Neka tvoja pjesma bude vodič tvojim snovima,
Umiri tugu, donesi radost, neka bude tvoja
sloboda.

Neka granice budu samo linije na mapi,
Jer tvoja duša zna da nema granica,
Čekanje je samo trenutak u vremenu,
Tvoja sloboda je vječna, neka bude tvoje ime.

Zato pjevaj, piši, stvaraj,
Neka riječi budu tvoj mač i štit,
Neka tvoj dom bude mjesto slobode,
Gdje se tvoje srce uvijek osjeća slobodno i
blistavo sjaji.
Slobodno srce neka svijetom krene.

Kuljiba slbut dm sufljit

Am kuljiba ata ku sufljitu gradalešč svijet,
Granicur nu pustulješči, sloboda aj tari grarnjik
am svijet.

Aščiptala nu cu lu visu, k varba a ta oni
Mari snag s rđiši tot hiru.

Am gndu atođ slobut s zbor
Varbilje atelji ka vrabuji slbuzt s anvrščask,
Knčitu atof s fij ažutor am visurlje atelji
Smirilešči gndu, ad flušj, la s fij sloboda ata.

P granic la s fij crtur p map.
K sufljitu atof ščij k mari granicur,
Aščiptala aj čar šasu d vremi,
Sloboda ata aj mult dob, la s fij š ljumilje atof.

Daje knt, skrij, stvaralešč,
La s fij varbilje atelji kuct š apral,
La s fij kuljiba ata lok d slobod,
Hunđi sufljitu atof s sme slbuzt š s skripask.
Sufljitu las merg pmlume š pm sare s fug.

Karla Balog, 8. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Jagoda Vičević

Dome, slatki dome

Išli smo na putovanje, zapravo more. Veliko obiteljsko putovanje! Pakirali smo se. Brat Niko, moja sestra Sofia, tata Marin i mama Emily. Krenuli smo na put, ušli u auto. Ne prođe dan bez da se ne posvađamo sestra i ja pa je tako bilo i ovaj put. Uvijek se posvađamo zbog gluposti. Ovaj put gdje će koja sjediti u autu.

Idemo na more. Nedostajat će mi dom. Ne volim ići na ta duga putovanja i jako, ali jako, nedostajat će mi moj slatki dom. Preživjet ću, ionako se brzo vraćamo. Došli smo do granice. Čekamo, čekamo i čekamo. Napokon smo prošli granicu i brzo smo stigli do hotela. Smjestili smo se i spakirali se na plažu. Mama se sunčala, a tata je plivao u moru. Sestra i ja smo došle do mame i pitale ju možemo li dobiti novac za sladoled. Sestra ju je jako milostivo gledala. Kako bi nas samo mama odbila! Dala nam je novac. Zatim smo pitale tatu smijemo li ići na igralište. Tata nam je dao tu slobodu uz napomenu da koristimo lijepe riječi.

Kasa, dulši kasa

Anj merz p kalji, p more. Mari familijsk kalji! Njanj pkrzt. Fračilje amljov Niko, sora ame Sofia, tata amljov Marin š mama Emily. Anj merz p kalji, anj merz am lumuzin. Zuva frd svad a mij šalu Sofia nu pruđulešči, kapu ufost aje š asts. Uvijek nji sviđenj dpntru glupostur. Aku šinji kum u šiđe am lumuzin. Mrženj p more. Mu flli kasa. Nu plak s m dug p lung kalji š tari, ali tari, mu flli dulši kasa ame. Aj kusta, benj k pfriš anj vinjenj a kas. Anj vinjit pnl granic. Ašiptnj, ašiptnj, ašiptnj. Anj fužit granica š odmah anj vinjit am hotel. Njanj smjestilit š njanj spkrzt. Mrženj p plaž. Mama s sunčulešči, a tata plivalešči am ap. Sora ame š ju anj vinjit l mama š su antribnj dak pučenj s kptnj banj d sladoled. Sora su ujtat p je aša tari milostivo. Kum nu njar vi odbijalit mama. Nju dat banj. Žapu anj antribat p tata dak pučenj s mrženj p igrališt. Tata nju dat afele slobod ali nju opemenlit s koristlenj mndri vorbi.

Paulina Oršoš, 5. razred

Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec

mentor: Ivana Kramar

Granice srca

Čekanje je ples strpljenja
Kroz koje rastemo i učimo
U domu toplom i sigurnom.
Granice se grade, ali s ljubavlju

Dom je mjesto gdje srce pripada
Granice nas štite, ali ne ograničavaju.
Čekanje nam donosi slatku nagradu
Kada ostvarimo svoje snove,
Bez čekanja više nema tuge

Neka dom bude sigurno utočište.
Granice neka budu ljubazne i pravedne
I dok čekamo, slobodna bude naša snaga
U domu, granicama, slobodi i čekanju
Pronaći ćemo svoj dom.

Granicur d sufljit

Am kuljiba kald š mndra
Granicur š faši, ali s plaši
Aščpta ku žoku sufra
Ku kari krščenj š imrcnj.

Kuljib aj loku hundī sufljit aj
Granicur nji štitilešč, al nu
Organičilešči aščiptara nji aduši dulši nagrad.
Knd nji ostvaralešč amelji visurlje,
Frda aščiptari numaj aj više tuga.

La si fij kuljib putuljaba utočišta.
Granicur la fuj ljubazna š điriptači
Š knd aščiptari, la si fij pučera a nstra
Kuljiba, granicur, š pučera, aščiptanj, vorbi
Knjafla kuljiba a nostra.

Viktorija Ignac, 8. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Jagoda Vičević

I mi smo ljudi

Većina nas nema dom.

I nema nikoga.

Siromašni smo.

Bez primanja.

Neki prelaze granice da bi zaradili.

Svugdje moramo čekati na red.

Volimo imati slobodu kretanja.

Ne volimo kad nam se obraća ružnim riječima.

Š noj ščenj bijaš

Maj mulc noj bijaši navenj kas.

Š navenj p njime.

Sraš asčenj.

Frd d banj.

Noj fuženj plng granic s zaradlenj.

Pščitot trbujenj s ašiptnj p rnt.

Plašenj s avenj slobod s umblnj.

Nu plšenj knt njis obratalešči ku uruči vorbi.

Sara Pavić, 5. razred

Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec

mentor: Ivana Kramar

Igraj Shefki, srce gori

Moja je škola blizu doma
ponedjeljak je
imam nulti sat.
Dojšo sam ranije
i ostao duže u školi.
Čekam.
Zašto?
U holu škole nalazi se
stolni nogomet i
stolni tenis.
Prvi sam došao i
prvi sam igrao
tako dugo dok
nije počeo sat.
Igru nismo završili pa
sam kasnio na sat.
Učitelj mi je rekao:
„Shefki, moraš poštivati granice.
Nemoj više kasniti
na sat.“
Jedva čekam da
završi sat da
bi mogao nastaviti igru.

Luje Shefki, zemra pot shkon perpjet

Shkolla ime është afër
është dit ehen
unë kam orë para mesimite
kam ardh me herët
dhe qënd me gjatë ne shkollë
Pse?
Në sallën e shkollës
ka tavoline futbollit
dhe ping pong
une erdha i pari
edhe unë luajta i pari
kaq gjat deri sa
filloi ora.
nuk e përfundua lojen
keshtu qe u vonova ne klase
me tha mesuesi:
„Shefki, duhet respektuar doganen.
Mos u vonuar
në klase.“
Nuk mund te pres
Mbaroj klasen po
Mund të vazhdoj lojën.

Shefki Ninaj, 6. razred
Osnovna škola Sveti Martin na Muri
mentor: Anđelka Klemenčić

Ljubav goluba i golubice

Golubica čeka svog
dragog goluba,
da zajedno lete
preko granica.

Golubica mala
želi biti slobodna,
letjeti posvuda,
imati svog muža.

Golub i golubica žele imati dom
i biti primjer drugima.

I da bez riječi kažu
da ne mogu jedno bez drugoga.

Plktur purombic š puromba

Purombica aš aščapt
p alu je drag puromb,
s zbori skupa
prek granica.

Purombica mik gnđešči
s fij slobodn
zbori pšči tot
s ajvi brbatu alu je.

Purombu š purombica gnđešči s fij dom
š primjer alu alci.

Š s im zk ku vorbilje
k nu poći unu for d altu.

Roberta Oršoš, 7. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Sandra Logožar

Maštovite riječi

Dom svi imamo.
U domu je najljepše.
Dom nas čini bogatim.
Nije bitno da li je dom veliki ili mali.

Granicu u svemu imamo.
Granica je kad ne smijemo pretjerivati.
Granica može biti i u najmanjim stvarima.
Granicu svi imamo.

Igra može biti osmišljena.
Za igru nam treba ideja.
Igra može biti zabavna.
Igra može biti i dosadna.

Sloboda je kad možemo sve raditi.
Slobodu treba poštivati.
Slobodu ne smijemo izgubiti.
Sloboda je svugdje.

Riječ možemo izmisliti.
Slobodu riječi treba uživati.
Riječi nas mogu pokrenuti.
Riječi treba birati.

Vorbi delj maštovit

Kas toc avenj.
Akas aj maj mndru.
Kasa nji faši gzdak.
Nuj bitno da li aj kasa mari ili mik.

Granic am kutoto avenj.
Granic aj kn dnu slobud s pretjeralenj.
Granica poči s fij š am maj miš stvarur.
Granic toc avenj.

Igra poči s fijsmislilit.
D igr nji trb idej.
Igra poči s fij zabavn.
Igra poči s fij š dosadn.

Slobod aj knd pučenj kutoto s fišenj.
Slobod trb poštivalit.
P slobod nu slobod s zgubenj.
Slobod aj pšči tot.

Vorbi pučenj smislilit.
Slobodn vorb trb uživalit.
Vorba poči s nji pokrenulask.
Vorba trb biralit.

Doroteja Cikatić, 5. razred
Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec
mentor: Ivana Kramar

Moj dom

Moj dom nema granice.
Smijem skakati, vikati:
Sve, što ne smijem raditi drugdje.

Zato jedva čekam da dođem kući.

Slobodno dođi k meni
Da vidim ako imaš riječi.
Čekam te.

Kuljiba a me

Kuljiba a me navi granicur.
Seobot se skukulesk, s mužesk.
Š totu s nu slobot s tak kapu

daje asept s vjuv aku.

Slobodno naj la minji
s vd aj vorb.
Či asept.

Mate Ignac, 5. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Jagoda Vičević

Oduvijek me zanimalo kako bi svijet izgledao da sve ovo što sada ljudi vide i znaju postane uobičajeno, ili postoji i nešto posve drugačije. Malo sam istraživala i saznala da to što mene zanima mogu biti paralelni svjetovi. Otkrila sam da je to koncept koji se pojavljuje u filozofiji ili znanstvenoj fantastici.

Paralelno znači da se nešto odvija istovremeno ili neovisno jedno o drugome. Ja mislim da postoji više verzija stvarnosti. Zamislila sam si da je naš svijet sad paralelan. Stvorila sam slike, događaje i mišljenje o tome. Moja mašta mi govori da bi svijet bio napredniji u tehnologiji, ljudi bi imali posebne moći, postojale bi različite vrste bića, osoba i sl. Možda bismo imali mogućnosti raditi nešto što je prije bilo nemoguće. Ljudi bi bili moćniji i snalažljiviji. Budući da razmišljam o tako zanimljivoj temi, mislim da bi se i drugim ljudima otvorila mašta i kreativnost. Postavljam si razna pitanja o ovoj temi na koje mogu tražiti odgovore. Čak mislim da kada bismo stvarno živjeli u takvom svijetu, ljudi bi bili iskusniji i bolji. Bilo bi zanimljivo živjeti u takvom svijetu zato što bi to potaklo ljude na razmišljanje. Ne bismo prestali razmišljati o tome sve dok se ne predamo svojoj mašti kako bismo iskusili to u svijetu koji mi sebi stvaramo i u kojem nema granice.

Voljela bih da svjetovi koje zamišljam postanu stvarni jer su tako zanimljivi i na neki način previše „zahtjevniji“, u njima nema granice. Moje mišljenje o tome je da ako naš svijet jednoga dana postane paralelan, sve će se promijeniti. Svijet će biti bolji i ljudi će sudjelovati u svemu kako bi drugi ljudi

Mar dmult m antreb kum kustu anostruv ar fi aša ominji aku še ščij s fij ševa totu efeld. Ucr am kutat š am aflat k aje aj koncept kari stalno s afl am filozofij ili am znanstven fantastik.

Paralelno samn knđ ševa s je amdr̄t ili nu bag sama unu d alt. Ju gn̄desk k as maj mulči lumur. Am kap mam pus k lume anostr aj afele. Mam pus sliš am kap, hirur š d vorbi. Fire ame am zši k lume anostr s fi jaku afele, lume anostr ar fi maj buna am totu, cganji ar ave ševa še dmult nu pučes ajvi ili s fak. Dor ju š ominji njaš ave ševa ka moćurlje kari njar lsa s fišenj ševa še prije nu pučenj. Cganji ar fi maj balour š maj kufir. Pošto m gn̄desk d vorbi še njime nu svitešči baš d je, alu cganj sar dsvaši fire. Am kap am odgovorurlje, ali naš gn̄di. Možda š anume s kustnj p afele luma, p cganj lji punji s amtrebi š nu st pn nu nji lsnj la fire anostr am kari navenj granicur.

Mar fi mndr̄v s kust p afele lum, daje k am osjećaj k m smcuv k mult m antreb, k nam granicur am jl š k totu arfi kumva alt. Cganji ar fi maj efeld am totu daje k smcuv k ar faši totu s fij toc amgrmad. Dor numa ar fi maj benj s aščiptnj k dor u fi anume. Dstul aj una vorb kari ar čireži lume anostr šefl aj aku. Toc cganji š ominji ar ave kuljib alor hundī ar fi toc amgrmad š zoc faloš.

Emili Šečić, 8. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Sandra Logožar

prestali razmišljati „crno“. Svi bi se ujedinili i naš bi svijet ostao vječan. Možda možemo samo slobodno čekati i sve će teći glatko. Dovoljno je reći jednu riječ koja bi možda promijenila trenutni svijet. Svi ljudi bi imali svoj dom koji bi bio ispunjen ljubavlju i blagoslovom.

Jedne ljetne večeri čula sam neki šum u grmlju. Prišla sam bliže kako bih pogledala i ugledala sam malenu ptičicu. Učio se letjeti i pao je. Pokušavao je poletjeti, ali ništa mu nije uspijevalo. Najvjerojatnije je čekao pomoć svoje mame, ali je nije bilo u blizini. Tužno je pijukao na svom jeziku, ali ja nisam razumjela ni jedne njegove riječi. Bilo mi je jako žao ptičice pa sam joj donijela nekoliko mrvica kruha kako bi se najela, ojačala i skupila snage. Ujutro ptičice više nije bilo. Nadam se da je ojačao, naučio se dobro letjeti i da više nikada neće pasti. I tada sam se zamislila. Kako je lijepo biti ptica. One slobodno lete gdje žele. Za njih ne postoje granice. One imaju jedan veliki dom, a to je naša planeta Zemlja. Ako žele mogu poletjeti na istok, ako žele na zapad. Sve govore na jednom ptičjem jeziku i sve se dobro razumiju. Svaki dan pred njima se stvara prekrasna slika sunčanih zraka. Ponekad vide ribare i barke i svu ljepotu mora, rijeka i oceana. Dodiruju nebo svojim nježnim krilima i slobodne su. Cijene svoj dom. I zato se ponekad trebamo ugledati u price i voljeti svoju planetu Zemlja.

Однажды летним вечером, я услышала какой-то шум в кустах. Я подошла поближе, чтобы посмотреть, и увидела маленького птенца. Он учился летать и упал. Он пытался взлететь, но ничего не получалось. Наверное, он ждал помощи от своей мамы, но ее нигде не было. Жалобно пищал на своем родном языке, но я не понимала ни одного его слова. Мне стало жалко птенца и я принесла ему немного крошек хлеба чтобы он мог немного поест и набраться сил. Утром в кустах птенца уже не было. Я надеюсь что он собрал свои силы, научился хорошо летать и что он никогда больше не упадет. И тогда я подумала про себя, как хорошо быть птицей. Они свободно летают куда хотят. Для них не существует границ. У них один большой дом - это наша планета Земля. Если захотят, могут полететь на восток, захотят на запад. Все говорят на одном птичьем языке и все хорошо понимают друг друга. Каждый день перед ними создается красивая картина солнечных лучей. Иногда они видят рыбаков и лодки и всю красоту морей, рек и океанов. Они касаются неба своими нежными крыльями и они свободны. Они ценят свой дом. И поэтому иногда нам следует быть как птицы и любить нашу планету Земля.

Karolina Pavičić, 5. razred

II. osnovna škola Čakovec

mentor: Kristina Čižmešija Belić

Poželi

Poželi da te uvijek dom grije,
da ti se sve bez granica najljepše želje ispune.
Sve svoje prijatelje ti s osmijehom čekaj,
Nađi uvijek slobodno vrijeme za dobre ljude.
...neka tvoje riječi s osmijehom liječe.

Gndేశći

Kise ći nostop kuljiba ankelzaske,
Kise se ostvaralaskе ci se najndri željur de atelji
graničke anfulušji.
Kutotu atej urtaši tu ku rs aščaptelji,
Aflec gole vremi de bunj bješi.
...tu atelji verbi ku rs ličilešč.

Patricija Balog, 5. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Natalija Jezerinac

Prijateljstvo

Postoje mnoge stvari, ali prijateljstvo je najljepše što može postojati. Pravi prijatelj je onaj koji je s tobom i u dobru i u zlu. Prijateljstvo je nešto što nam što nam nitko ne može zabraniti. Kada nam je teško, tada je puno lakše podijeliti to s prijateljem, tada bol postaje lakša. U pravom prijateljstvu postoje granice, moramo birati riječi, treba znati kako s nekim razgovarati da ga ne bismo povrijedili. Ja u prijatelju pronalazim utočište, sigurnost i povjerenje. Sa svojom prijateljicom mogu slobodno razgovarati, mogu joj reći sve što me muči i brine. Pravoj prijateljici pružit ću svoj dom. Morate biti strpljivi i čekati pravog prijatelja jer svatko zaslužuje dobrog i pravog prijatelja.

Urtaš

Eji mulči stvarur, ali urtšeme ej maj mndru š poći s fij. Bun urtak ej ala kari ej ku činji em bunji s em relji. Urtešeme ej ševa še njime nu poći s apiri. Knd nu nji ej benji, maj ušuri nji ej knd ej urtaku kucinji, dureme nji ej ušuri. Em urtaš trbu s ščijenj še sfitenj tid s nul dori vorbilje atelji. Em urtak ju em aflux kutotu. Ku jel pot totu s sfitesk totu dsvkut. Alu urtaka me ej pot da š kuljib ame. Numa trbu s ašptec p urtak k alu toc voj trbu bun urtak.

Melany Ignac, 5. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Sandra Logožar

Proljeće pred vratima

Proljeće je pred vratima, proljeće se probudilo. Tulipan, maslačak i visibaba rastu u proljeće. Oni sada proviruju iz lijepe zelene trave. Meni je najljepše godišnje doba proljeće zato što je jako toplo. Sve se zeleni u proljeće. Djeca su jedva dočekala proljeće. Ona nemaju granica u igri u proljeće. Kada je vani lijepo vrijeme i kada je sunčano, ja s prijateljicama šećem. Kad sam slobodna, čitam knjigu. Volim sjediti ispred svog doma na svježem zraku. Kad čujem riječ proljeće, ja se jako razveselim.

Primavara lng uš

Primavara lng uš, primavara su skulat. Tulipan, maslačak, kukurej kresci am primavar. Jej jaš atar olm jarb vnt. A mij mi aj maj mndru and zlj primovara. Daje k aj tari kald š šanviničešči amprimovar. Kupij dabe ur ašiptat primovar. Jej nari kalji ankujet car š žok emprimovar. Ju knd aj atar mndr vreme ju ku vrtasilje amelji m šitilesk. Ju knd mes olsvkut ju čitilesk kenvij. Ju plak lng kuljib š šol atar daje k aj reši zraku. Ju knd aud vorb primovara ju tari m enfuluš.

Lorena Oršoš, 7. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Sandra Logožar

Sloboda doma

U dom srce, toplina vlada
Granice ljubavi ne postoje: to jasno je.
Slobodno izreci svoje osjećaje.
U riječima pronađi svoje snove i nade.

Last aka

Hm aka suflit kludur valadalešti
Granicur či plak nu pusujulešči: aje hj jasno.
Last aku zh atelji unduje.
Hm žhžal aflh atelji vsatš unduje.

Dominik Oršuš, 5. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Jagoda Vičević

U mom domu

Moja sestra ima 3 godine. Zove se Melina. Rođena je u veljači, na isti dan kad i moj brat. Bucmasta je i mala. Jako voli igrati nogomet. A ne zna. Uzima mi stvari. Najviše se ljutim kad mi uzme šminku, labelo. Ne maže usne, nego razmazuje po odjeći. Voli biti važna. Čuvam sestru kad nema roditelja. Sa mnom je najbolja, a ja sam glavna. U mom domu je još i brat Shefki. On voli igrati nogomet i stolni nogomet. Moram mu pomagati oko pisanja zadaće. On ne zna granice, kad prestati s igrom, a kada učiti. Ljute me, ali volim svoju braću.

Ne shtepin time

Motra ime i ka 3 vjet. Ajo puhet Melina. Ka lind ne shkurt ne te njejtën dite me vellain tim. Esht e omel edhe e vogel. Ka gef me lujt top. Amo nuk din. Mi merr senet. Me nervozon kur ma merr shminken, labelen. Nuk i lyn buzt amo i lyn teshet. Ka gef me kan e rendesishme. Une kujdesna per motren time kur nuk jan prinderit ktu. Me mua asht e mir a une jam e rendesishme. Ne shtepin time esht edhe vellai im Shefki. Ati i pelgen futbolli edhe futbolli tavolline. Duhet me i nimu me shkru detyra. Aj nuk i din kufijte kur mu nal me lujt loja, a kur me msu. Me nervozajn amo i du vellezerit e mi.

Meribane Ninaj, 8. razred

Osnovna škola Sveti Martin na Muri

mentor: Anđelka Klemenčić

U našem domu

U našem domu, gdje ja živim, ima granica koje smijemo i koje ne smijemo prijeći.

Kad mama i tata kuhaju, ja i sestra čekamo za stolom.

Kad dođe nedjelja, ja pitam tatu ako mogu ići u crkvu.

Tata mi kaže da slobodno mogu ići.

Kad mi svećenik daje kruh sveti, mi trebamo reći riječ: „Amen.“

La kuljiba a nostru

La kuljiba a nostru hiči kust ju as seva ka granicurlje si slobut s fak, a š inu slobut fak.

Kandfaši mama ili tata dam mankat juš sora ame scipitnj la mas knd vinji nedjelja ju pa tata

A ne treb daka slabud am crkv. Š tata am zsi k slabut am crkv s mnduk knd nji d popa piti

Svinita, noj zšnj vorb. „ Amen.“

Alehandro Balog, 5. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Jagoda Vičević

Vesela igra

Sloboda je kao ptica, čekaš ju,
ali ne znaš kada će sletjeti

Riječi su granice
Koje se mogu preći

U mom domu sreća je domaćica,
Tu smo zajedno, kao obitelj

Kada srce žudi za slobodom,
Ne možeš ga zaustaviti!

Flos igr

Slobod aj ka vrabuji o ščpc,
Ali nu ščijec kn d u sletjeli.

Vorbi as granicur
Kari si poći merg.

La minji am kuljib runok aj domač
Iše ščenj skupa ka una obitelj.

Kn safljitu rmanješči d slobod
Nu poc si zaustavalešč!

Nina Oršuš, 8. razred

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

mentor: Jagoda Vičević

Ženski raj

Ženama se ne zadaju granice...
Ženama trebaju čiste stranice.
One same pišu sudbinu svoju.

Slobodu im nemoj uskratiti
jer cijelog života nećeš moći uzvratiti,
a niti platiti
tu posebnu ljubav koju je vrijedno dočekati.

Ako želiš vratiti ljubav u svoj dom
i ako želiš vratiti voljenu ženu u srcu svom,
moraš se truditi,
riječi te neće spasiti...
Žena te svejedno može na ulicu izbaciti.

Cgnšilje raj

Bščlje p daje lumi
La cgnš na s branalešči njimik
Alu cignš trba mndra kust.

Jelji sngaši biralešči kum ur kušta.
Naj to mndreme š flušlje k nikad
Nu vi poče sj antorš niti s plčeš
Aje še cu dat je je aj aščiptat.

Dok gnđešč s antorš plkminče am kuljiba ata
Tlaša dm tot sufljita atov
Na či mnka vorbilje atelji naču spasali d
Cganke se u plaš ka ponašala ate.
Cganka či poći aranka afar dm kuljibš
Dm kušta aljij.

Nives Horvat, 6. razred
Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
mentor: Natalija Jezerinac

Sudionici prve Smotre literarnog stvaralaštva inojezičnih učenika

„Pronađeni u prijevodu“

1. Osnovna škola Prelog

MATERINSKI JEZIK

Učenik: Stepan Donskikh, 7. razred

Mentorica: Kristina Čižmešija Belić

2. Osnovna škola Mursko Središće

DOM

Učenica: Helena Oršuš, 7. razred

Mentorica: Srebrenka Puklavec Trstenjak

3. Osnovna škola Donja Dubrava

„ČARI“ ODRASTANJA

Učenica: Emilija Balog, 8. razred

Mentorica: Suzana Karloci Kvakan

4. Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec

RAJSKA VRATA

Učenica: Vlatka Ignac, 8. razred

Mentorica: Jagoda Vičević

5. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
DIJETE KOJE ČEKA SLOBODAN DAN
Učenica: Mirsada Oršoš, 8. razred
Mentorica: Jagoda Vičević

6. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
DOM SLOBODNIH DUŠA
Učenica: Karla Balog, 8. razred
Mentorica: Jagoda Vičević

7. **Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec**
DOME, SLATKI DOME
Učenica: Paulina Oršoš, 5. razred
Mentorica: Ivana Kramar

8. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
GRANICE SRCA
Učenica: Viktorija Ignac, 8. razred
Mentorica: Jagoda Vičević

9. **Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec**
I MI SMO LJUDI
Učenica: Sara Pavić, 5. razred
Mentorica: Ivana Kramar

10. **Osnovna škola Sveti Martin na Muri**
IGRAJ SHEFKI, SRCE GORI
Učenica: Shefki Ninaj, 6. razred
Mentorica: Anđelka Klemenčić
11. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
LJUBAV GOLUBA I GOLUBICE
Učenica: Roberta Oršoš, 7. razred
Mentorica: Sandra Logožar
12. **Osnovna škola Vladimira Nazora Pribislavec**
MAŠTOVITE RIJEČI
Učenica: Doroteja Cikatić, 5. razred
Mentorica: Ivana Kramar
13. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
MOJ DOM
Učenik: Mate Ignac, 5. razred
Mentorica: Jagoda Vičević
14. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
PARALELNI SVJETOVI
Učenica: Emili Šečić, 8. razred
Mentorica: Sandra Logožar

15. **II. osnovna škola Čakovec**
PLANETA ZEMLJA – NAŠ ZAJEDNIČKI DOM
Učenica: Karolina Pavičić, 5. razred
Mentorica: Kristina Čižmešija Belić
16. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
POŽELI
Učenica: Patricija Balog, 5. razred
Mentorica: Natalija Jezerinac
17. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
PRIJATELJSTVO
Učenica: Melany Ignac, 5. razred
Mentorica: Sandra Logožar
18. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
PROLJEĆE PRED VRATIMA
Učenica: Lorena Oršoš, 7. razred
Mentorica: Sandra Logožar
19. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
SLOBODA DOMA
Učenik: Dominik Oršuš, 5. razred
Mentorica: Jagoda Vičević

20. **Osnovna škola Sveti Martin na Muri**
U MOM DOMU
Učenica: Meribane Ninaj, 8. razred
Mentorica: Anđelka Klemenčić
21. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
U NAŠEM DOMU
Učenik: Alehandro Balog, 5. razred
Mentorica: Jagoda Vičević
22. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
VESELA IGRA
Učenica: Nina Oršuš, 8. razred
Mentorica: Jagoda Vičević
23. **Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec**
ŽENSKI RAJ
Učenica: Nives Horvat, 6. razred
Mentorica: Natalija Jezerinac